

Dh hoia murre, kahjo eest
Sa armas Õnne-toja,
Ja kisu wälja hädda seest
Dh kallis ello Poja,
Sa keigist, mis on käes ehk ees
— Kas olgo tulles, olgo wees,
Ehk koddo haige sängis!

Dh kauta keik kõrki meelt
Ja wargust, ahnust ärra,
Ja wihha, waeno, kurja keelt
Ja jodikutte käära!
Et kauks rummal ello wiis!
Se asfemele tulgo siis
Üks õige, wagga ello!

Eas? wilja wäljad haljenda
Ja walmis wiljaks sada,
Ka loma karjad siggida
Ja meile kasjaks jada:
Et meid ei waewaks hädda, nälg,
— Ei sureks saaks ka patto wõlg —
Kui wannal aeal olnud. (1658,
1696 ja 1711.)

— Siis rahwas sure hädda sees
Dn hirmust surma furnud,
Mil sures nälgas, nutto wees
Dn surm neid mahha murdnud:
Siis leiti neid, kel heinad suus
Ja samlid sõid, et wallo luus, —
Kas se ep olnud hädda! —

Sa tahhad, Jõsand! armoga
Müüd maad ja linnad hoida,
Keik hädda hallastusfega
Meilt heldest ärrapõrda:
Sest tahhame Sind palluda
Ja omma ette walwada
So pühha abbi warral.

Kus wannemad jo maggawad
Ja lapsed waeseks jänud,
Ming ello mures äggawad,
Ka need, kes lesseks sanud:
Neil wõtta omma armoga
Keik filma-wet Sa kuuwata
Ja isse Jõsaks olla!